

LO GERONÉS

Diari nacionalista

Girona: Divendres 23 d'Octubre de 1908.

NUM. 769

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Girona, un mes. 1 pesseta.
Catalunya y demés regions trimestre. 4
Països d'Unió postal. 9

Redacció y Administració

CARRER DEL PAVO, NUM. 6, BAIXOS

ANUNCIS Y REMITITS

á preus convencionals

Publiquen-se 6 no, no s'tornan els originals.
Dels treballs firmats no son responsables sos autors.

Número solt 5 cts.

Fotografies d' A. GARCIA

Girona

MONTADES AB ELS ULTIMS ADELANTOS Y TALLER A BARCELONA

Ultimes novetats pera comunions 6 retrats album ab ampliació 8 pessetes

Tinch el gust de participar al respectable públich que aquesta casa compte ab nombrosa dependencia y firmes dels millors retocadors de retrats desde '1 dia 20 Abril

Es fan tota classe de treballs per difícils que signin, y ab rapidés sense competencia

GRAN ACCEPTACIO

Grans ampliacions de regalo per cada 6 retrats iluminats o en negre a gust del públich

ESTABLIMENTS a Figueres, carrer de la Junquera n.º 1, a Cassá de la Selva, carrer Abajo, n.º 27, y altres en construcció

FUMADORS!

Si voleu conservar vostra salut, feu-meu l'acreditat i higiènic

PAPER JORDÀ

SANTORAL

SANT D' AVUY:—Sant Pere Pascual, bisbe.
SANT DE DEMÀ:—Sant Rafel Arcàngel.
QUARANTA HORES:—Continuan en l'església de les Bernardes.

Que se acosten no badem

Tema de grans comentaris (no dihem charramenta, per no ofendre la susceptibilitat dels patrioters) es pels cafés, obertes ja les corts, de sí les properes eleccions municipals se faran tal com pretent en Moret ó com vol en Maura. Parlant sens altre mira ni tendencia que la qu' está 'n consonancia ab els temps moderns, emiem nosaltres, y axó que no tenim preferencia per cap partit més que per el de la bona administració (que may s' en fa prou, per desgracia nostra), que les eleccions deuen verificarse com se feyan ans, á voluntat del sufragi popular y no de cap camarilla política que, en vers de representar l' opinió de molts, sols representa l' imposició y á voltes el capricho dels que d' aquella se titulan impulsors ó quefes més ó menys lleghims. Ben mirat, aquet procediment, pels que fan gala de radical autonomisme, no en te res, com tampoch te res de democrátich, doctrina de la que sembla hi ha tendencia á separarse per falta de sinceritat en uns y de poca voluntat y escalfor en altres. Fins are, l' esperiencia y 'ls desenganys ens han demostrat que no s' ha tradit en actes la tan sonada regeneració de que s' feu alarde, ni molt menys obrat el miracle pera implantarla radical y feconda. ¿Probes? Busquemla 'n la protesta general alsada per l' opinió pública y 'n lo que la premsa clama sobre la manera com s' ens administra y governa 'n la Diputació y 'n el Municipi. Qu' estem dexats de la ma de Deu, ni cal dirho. Y tot perquè? Sensillament. Perque molts de nostres concejals, com de nostres diputats provincials, no venen encar-

nats ab les veres aspiracions del poble, qui te y deu tenir, no hi ha cap dupte, la sobirana y absoluta preferencia y llibertat pera conéxels y elegirlos. De no ferho aixís y adoptant el sistema ja crónich de direccions mal enteses ó d' intransigencies peregrines, la personalitat popular sempre será un cero á l'esquerra.

Avuy tots troném contra la malura que 'n qüestió de moralitat administrativa se nota 'n una y altre casa (en la Diputació y 'n el Municipi), troném també contra certs convencionalismes y tendencies dels que s' han fet cómplices, per equivocació ó per ignorancia, per compromís ó per altre causa, del estat deplorable y matusser qu' en elles insistent rebrolla. Si s' apliquéu remei al abús y cástic á tots els causants de manipulacions poch escrupulosas, altre seria 'l pervindre de Girona, altre la confiansa que de tots els ciutadans mereixerian els que braument s' oferiren pera sanejarla y reviuirla. Fracassats en l' empresa, difícil será, per més falagueras que sigan les promeses y per més enlluernadora que siga la propaganda, l' embaucament y conquesta del poble pera ferne d' ell nou juguet en futurs acontexements y esdevenidores ansies. Resultat de tot axó, la culpa sols la tenen els que no han sapigut comprehendre'l, comprenentlo, no l' hi han donat lo qu' allavors de les grans impresions y dels frenétichs entusiasmes en la lluita bonament l' hi prometeren.

Siguem un poch més serios, un poc més formals els qu' ens creyem veurer més clar y fi que 'ls altres. Donem probes d' esser mes ciutadans y de saber elegir persones que, siguin del partit que vulguin, tinguin capacitat pera administrarnos y sapiguen identificarse ab les aspiracions y necessitats del poble, d' aquet poble que tots halaguém en aquet poble que tots halaguém en els moments supremes de necessitarlo y que després sols ens recordém d' ell pera ferli dur la carga ó be gillerli les espatlles cuan sos serveis deixan ja de sernos útils pera nostres particulars ambicions ó mires.

No responen l' administració ni l' higiene á n' els desitjos generals de l' opinió, aquesta no ha posat reparo en motejar de neulas á alguns de nostres concejals que més semblava habíen de portarnos les gallines.

La premsa, que imparcialment deu ferse ressó de la protesta pública y moral y políticament interpretar-la 'n la part dels fets més repudiables, dona l' crit d' alerta á n' el poble pera que no sel sorprengui 'n les eleccions que are s' acostan.

Mal usufructuades nostres pùbilles, posi especial cuidado pera que prevalexi son dret, el dret qu' ell per si y ante sí té d' elegirse á sos concejals y no permetter que se l' atenti 'n sa verdadera autonomia, quina está, pesi á qui pesi, per sobre de totes les conveniencias y per sobre tota classe d' juoposicions, de favoritismes y padrinatjes.

Habem sentit á dir que hi ha qui 's prepara ja pera esser concejal. De segur que alguns d' aquests, si s' oferissin al poble, el poble 'ls hi negaria l' seu vot per alló de que qui massa desitja ser algo per algo ho fa. Y habentse donat el cas y siguent freqüent aquí á Girona sortir concejal aquell que llensa uns quants duros y dona techs ab xampany (altres més modestos sols han donat als electors dos rals pera café y cigarro), després ens resulta alló que deya un diputat solidari radical y gran forense respecte del caciquisme malo y del caciquisme peor. Hi arribarem en aquet cas y també 'n el de que siguin sempre 'ls mateixos els qui fan les eleccions? Si no badem, que ja ho habem fet prou, no hi ha cuidado. Y are, á espavillarse.

XUFLA.

Ex cathedra

FRASE D'ELOGI A LA NENA FIGUERAS

NENA Figueras, jo no't conec y vull elogiarte.

En l'últim concert vaig conèixer-te de vista, te vaig sentir, te vaig mirar fixament, y aprés d' escoltarte amb els llavis oberts, te vaig endressar fervorosament un llarg aplauso que's va perdre barrejat amb els altres que festejaven la veu prima y clara.

Els «gemelos» vingueren a mós ulls pera mirarte, pera conèixer-te y vaig descobrirte en el sufrir del «debut» que't feia moure inquietament, mirar vagament la solfa de tos dits, al mestre director y al públich amb humilitat.

Tos companys de chor te contemplan admirats y tes amigues y companyes també de chor t' escoltaven gelosament.

Avui per avui ets, nena Figueras, l'ànima cantant de l' «Schola Orpheonica».

DOCTOR.

PRODUCCIÓ AGRÍCOLA D' ESPANYA EN 1907

Heus aquí el balans de la producció agrícola d' Espanya en 1907:

Blat: en el any 1906 s' obtingueren quintars mètrichs 38.280,377 y 49.077,406 hectòlitres en hectàries sembrades 3.762,808, y en el any 1907, 27.305,739 quintars mètrichs y 35.007,357 hectòlitres en 3697,927 hectàries enembrades.

Cereals: Any 1906. — Ordi, 1.465,919 hectàries, produiren en 19.652,752 quintars mètrichs: Civada, 482.453 idem, produiren en 4.075,435 idem; Sègol, 886.846 idem, produiren 7.853,507 idem, y blat de moro 446.357 idem, produiren 4.753,525 idem.

En l' any 1907: Ordi, 1.441,145 hectàries, produiren 11.669,584 quintars mètrichs; sivada, 480.145 idem, produiren 2.467,379 idem; sègol, 901.689 idem, produiren 6.865,271 idem, y blat de moro, 448.993 idem, produiren 6.444,692 idem.

Oli: Producció d' olives 7.135,504 quintars mètrichs en 1906, y 16.083,612 idem, en 1907; oliva destinada a la fabricació 6.847,840 quintars mètrichs en 1906, y 15.344,599 idem, en 1907; ha produït, 1.336,366 quintars mètrichs en 1906, y 3.064,158 idem, en 1907.

Vins: En 1905; 1.461.304 hectàries produiren 31.302,320 quintars mètrichs; en 1906, 1.398,770 idem, produiren 24.811,225 idem, en 1907, 1.307,455 idem, produiren 11.75,1665 idem.

En l' any 1905; 37.988,200 quintars mètrichs de raim destinat a la vinificació, produiren 17.703,187 hectòlitres de most; en 1906, 21.967,540 idem, produixen de 18 milions 576.745 idem, y en 1907; 29.922,281 idem, produiren 18.364,937 idem,

Llegums: En 1906; 167.200 hectàries de sigrons, produiren 712.880 quintars mètrichs; pèsols, 29.831 idem, produiren 149.391 idem, mongetes, 284.022 idem, produiren 28330.1 idem, besses, 20.321 idem, produiren 142.855 idem, gar-

rofes, 133.232 idem, produiren 776.785 idem. llenties, 12.835 idem, produiren 874.866 idem.

Ni es, ni pot esser

Contra l' afirmació, no probada, de que l' Iglesia desde 1830 havia canviat de parer referent á l' usura, varem oposar datos concrets que demostren tot lo contrari, (1) y pera acabar d' esvahir aquest pernicios error varem dir que no hi havia hagut tal variació, sino que ni podia esserhi, perque l' usura está prohibida per el Dret Natural y Divi possitiu, que l' Iglesia no pot variar ni modificar (2). La primera part d' aquesta tesis varem demostrarla ab arguments del Doctor Angélich y la segona ab l' autoritat de Benet XIV qui afirma palesament: «tot benefici obtingut del préstam, sense cap titol extrinsech, es usurari y está prohibit per tots los drets, el natural, divi y eclesiástich: tal ha sigut perpetuament la doctrina de l' Iglesia catòlica, confirmada per l' acort unánim de tots los Concilis, Pares y teòlechs».

No han sigut contestats los arguments de S. Tomas (¿y com han de contestarse si son incontestables?) pero si que han sigut calificats d' antiquats é inútils, afirmant que tractar ab ells aquesta qüestió es volguer avuy anar á la guerra ab escopetes de pistó. Salta á la vista que ayal comparació, ademés d' irreverent, es altament desgraciada, puig els arguments que (com els de S. Tomas en la qüestió present) se fundan en la essencia de la cosa no envelleixen may, y tenen sempre la mateixa força, perque les essencias son immutables, com ensenya y prova l' Ontologia. Per aixó no insistirem en aquest punt, que el bon sentit del lleghidor donará tot seguit per judicat.

En quant al segon punt, so es, que l' usura está prohibida pel Dret divi, ja que s' ha rebutjat, ab manifestada inconsequencia, l' autoritat de Benet XIV ja esmentada (3) citarem algunes altres que cap catòlich s' atrevirá á negar, y que demostren quan equivocat está el qui

(1) Vegis Lo Geronés del 18 Agost.

(2) Vegis el del 19 Agost.

(3) En efecte, se rebutja el text de Benet XIV alegant que en l' obra «De Synodo diocesana» parla com á doctor particular, y en cambi se fa gran argument de lo que diuen un Millot y un Mendizábal que res son ni res signifiquen al costat de Benet XIV ius considerat com á doctor particular.

NOTICIES

La Guardia Civil d'Olot, posà en conèxement d'aquest Govern civil que 'l dia 20 del corrent, estant fent manobres la màquina del loco-movil que te la companyia de transports d'aquella ciutat, quin gerent es el Sr. Pujadas, l'operari Pere Masdevall, va trabar la roda de la màquina ab una pedra al objecte de que aquella no fes moviment al enganxarli un vagó, mes al arrimari aquet, ho feu el pobre ab tan mala sombra que no pogué evitar que's topessin màquina i vagó, ensopegant al Masdevall al mitj i reben tan fort cop al pit, que morí al cap d'unes tres hores.

El passat dimars foren detinguts a Olot, per la Guardia civil els subjectes Bartumeu Seguí i Jaume Molas de 21 y 18 anys respectivament y naturals de Castelló de Montanya per haber sigut sorpresos robant objectes de variats botigues, emportantse entre altres coses, dos navaves, vuit anells, una petaca, tres gorras, dos fajats, dos garibaldinas, una brusa, uns calsetots, dotze esquellas, tres pipas, un bocadillo y un rodef de fil. Per lo que's veu, potser portaban la intenció d'obrir botiga. Foren posats a disposició del Jutjat.

S'ha encarregat del despatx del difunt advocat d'aquesta capital D. Joaquim Calm, D. Francesc Soler y Coll, que ho es de Sta. Coloma de Farnés.

Hem rebut el programa de les funcions que's donarán al Teatre Principal d'aquesta ciutat, a partir del dia 24 del corrent, que será el del debut de la Companyia contractada de sarssuela y ópera espanyola.

De ella forman part el Mestre Perez Cabrero, el Director artistic Sr. Valldepera, les tiples Sras. Mercedes Tressols, Enriqueta Benito, Teresa Franc, Jacinta Soler, Bernarda Viader, Dolores Armada, Lluisa Rodriguez y Joana Casanovas; els tenors Srs. Monté, Rosal, Espin y Ramón de Cruz; els barítonos Srs. Marin y Callís y els baxos senyors Casas y Asensio.

Hem rebut també el cartell del concurs Sardanista y de Contrapas llarc que tindrà lloc a Bañolas el dia 25 del corrent a les 10 y mitja del matí, ab motiu de la Festa major de dita vila.

Ahir a la tarde a la Rambla, disputaren dos llimpia botas sobre quin d'ells tenia mes feyne y no avenintse bonament en aquesta important qüestió, creyeren que'l mellor modo d'arreglar-se era anar a cops de punys y tirarse les caixas dels estris entre cap y coll. De la brega ne resultà ferit levemente un dels llimpias

essent els dos conduits a casa la Ciutat, ahont se donà el passaport a un d'ells, que resultà de Castelló, y s'amonestà seriament al altre d'aquí, pera que, en lo sucesiu, s'abstinguí de cridar l'atenció en semblant forma.

Ahir dematí contragueren matrimoni en la Catedral, la agraciada y distingida senyoreta D.ª Assumpció Vallés y Rigau ab el metxe Don Enric Roca y Pinet.

Apadrinaren, a la nuvia, que vestí un elegantíssim trajo, D. Josep M.ª Pérez Xifre, ex-senador y Don Eduard Noguer, Fabricant, y al novio, D. Isidre Riu y Puig, president d'aquesta Diputació y el diputat Don Josep Cabañas.

Els convidats a la boda foren obsequiats ab un esplendit banquet al Hotel dels Italians.

Els nuys que reberen moites enhorabones, a les que hi ajuntém la nostre, sortiren de viatge ab l'express d'ahir tarde.

Sobre el descans dominical

Com avensarem en 'l número d'ahir els comerciants d' aquesta capital se reuniren en el saló de sessions de casa la ciutat, baix la presidència de don Pere Prunell, al objecte de tractar de la qüestió del descans dominical.

Després d'enraonar el Sr. Bassols dera donar compte de les gestions practicades y dels gastos fets, prengué la paraula el Sr. Piferrer, pera manifestar que a son entendre la Comissió nombrada no devia disoldres, encare, si no que debía continuar en son lloc, fins y a tant que la qüestió estés definitivament resolta, y anyadí que avans de que 'l Ministre de la Governació digués l'ultima paraula fallant la qüestió, havia y debía intentarse el recurs d'interpelar al Govern sobre l' expedient instruit y ferit veurer la necessitat en que están els comerciants de Girona de tenir oberts els establiments en Diuenge, si no se 'ls vol' condemnar a la ruina, y acabá proposant se dirigís un telegrama al Diputat a Cors per Gironó Sr. Coromines, pera que quant avans millor formulí aquella interpelació, pró d' un modo energetic.

Present a l' acte el regidor de la ciutat Sr. Ciurana, a instancias de la Presidencia, pren la paraula pera dir en energica peroració, que se sentia radical, ja que essent de tanta trascendencia la qüestió que's debatex, la que ho es de vida ó mort per Girona, no comprenia la passivitat del Ajuntament y demés organismes locals, com la Junta de Reformes Socials, entre altres, respecte a dita qüestió, quins organismes en vista del dictament contrari emés pel l' Institut de Reformes Socials, ja debian haber dimitit a hores d' ara, paraules que promouen un rebull entre

la concurrencia, que entusiasma demana dimissions, y aplaudeix al dor.

Torne a parlar el Sr. Piferrer y que mes radical que 'l Sr. Ciurana avençaba que de venir el Rey a Girona debía trobarse ab un Ajuntament y Junta de Reformes Socials, dimissions pera fer mes patent l' aspiració de comers de Girona.

Altre cop parla el Sr. Ciurana protestar de que's tracti de molestar a les Institucions, com ho fora el ducte lo proposat pel Sr. Piferrer rectificanc diu que no es aquest el proposit.

Una y altre volta pariant ab oradors sense venir a una avenencia, el mateix criteri ó siga, que les dimissions han de venir en tempo oportú. Anyadeix en Piferrer, que per tenir mes llibertat d' acció desde presenta la dimissió del carrec de regidor.

El Sr. Balari diu que a son entendre s' han de presentar las dimissions quant la qüestió no tinga arreglo possible, es a dir fins que 'l Ministre hagi fallat el plet que sosté Girona y a les hores de ser contrari al fallo, l' Ajuntament reunit en sessió pública hauria de presentar la dimissió corporativament, constant axis en acta. El senyor Ciurana parla de nou, pera proposar el nombrament d' una Comissió que visiti al Governador exposant las aspiracions dels comerciants de Girona y l' excitació que ha produit l' informe del Institut de Reformes Socials, de que s' interesés prop del Ministre pera una favorable resolució.

En fi parla el Sr. Bassols pera dir que está al costat dels comerciants, que si la qüestió no se resolt invariablement, desde ara dona per presentada la dimissió del carrec de Regidor.

Hi hague moments que hi hagué molt enrenou a la Sala, crits, y protestas y aplausos; els anims s'anaren apuguant, y a la fi s' acordá enviar un telegrama a n' en Corominas, pregant interpeli al Govern.

NOTICIES COMARCALS

OLOT

S' han celebrat les acreditades Feres de Sant Lluç, ab una concurrencia extraordinaria poques vegades vista el diuenge, si bé no tant com era d' esperar siguent dia festiu. Dilluns la gentada ja no fou de molta extraordinaria y dimars no's notava que fos fira. No hi ha dubte que si el temps hagués estat més segur, hauria crescut l' affluencia de forasters.

El bestiar que més abunda fou el de peu rodó, pocs anys se 'n haví vist tant. El boví, encara que nombrós, no passava de les proporcions d' una fira ordinaria. El porquí, llanar y cabrí, així com la polleria,

neguí el carácter divi de la prohibició de l'usura.

I.—Diu el Senyor per boca d' Ezequiel: «Si l'home fos just y fes justicia y no deixés a usura ni rebés mes de lo prestat: si no obrés lo mal y sentenciés justament sense acepció de persones, y caminés per mos mandaments, viurá eternament. Pero si fes una d'aquestes coses, prestés a usura y rebés mes de lo dexat, ¿per ventura viurá? no viurá. Habent fet totes aquestes coses detestables, certament morirá, caurá sobre d'ell la seve propia sanch.» (Cap. XVIII).

II.—En el cap. XXII reprén severament a Jerusalem y li declara que será anorreada, entre altres crims, porque «ha rebut usura y ganancia» (superabundants).

III.—En el Levítich (cap. XXV) diu: «A ton germá no li donarás ton diner a interés, y dels grans no li exigirás sobreabundancia», ó augment sobre lo que li es donat (verset 37).

IV.—En el Deuteronomi (cap. XV) mana: «Obrirás la má al pobre y li deixarás lo que vegis que ha de menester. No usarás d'estucia al aliviar ses necessitats» (versets 8 y 10).

V.—Pregunta el Real Profeta: «Senyor ¿qui descansará en la Montanya santa?» y respón: «El qui camina sense pecat, y fa obres de justicia, y no fá mal al próxim y no dona el seu diner a usura». (Psalm. XIV).

Altres textos podriam citar, però bastan aquestos pera probar que l' usura está prohibida per Dret divi. En quant al Nou Testament, com que Jesuchrist no vingué a derogar la Lley sino a perfeccionarla, no sols no ha axecat la prohibició de l'usura, sino que ha manat a sos dexebles, aixis com estimar als enemichs, prestar sense esperansa de rebrer alguna cosa per el préstam. (Lluch. VI, versets 34 y 35.)

Tal volta algú, pera eludir la força d'aquestes autoritats de la Sagrada Escriptura, alegará que en elles s'enten per usura lo interés exesiu, no un interés moderat. Inútil subterfugi. Usura, segons l' unánim sentir dels filosofos católics, dels teólechs, canonistes y exegetes, dels Sants Pares y repetides declaracions de l'Iglesia es no sols l'interés excessiu, sino tot interés exigit en virtut del mútuu, de modo que la rahó formal del pecat d'usura consisteix, nó en oprimir el mutuatari ab interessos excessius, sino en exigit mes de lo dexat (1). Aixis ho ensenya el Concili general de Letrá V al afirmar

que se comet usura quan «del us d' una cosa que no germina, deixada a un altre, se procura alguna ganancia, sense trevall ni perill de part de qui l'ha deixada».

Benet XIV en la seve famosa Enciclica *Vix per venit*, (que obliga no a una comarca determinada com la *Sollicitudo* de Nicolau V, sino a tota l'Iglesia universal) ensenya també que «l' peccat d'usura consisteix en exigit, en virtut del mútuu alguna ganancia ademés del capital ó cosa prestada». Y lo mateix s' estableix en el llib. 5 de les Decretals, tit. 19 *De usuris*, com sab perfectament qualsevol que tinga nocions de Dret canónich (1).

No ignorém que pot intentarse un altre subterfugi: el text de San Lluch—dirá algú—es un consell de Jesuchrist, no un precepte, y consells també deuen ser, no preceptes els altres textos de la Sagrada Escriptura en que se parla de prestar sense exigit cap interés pera el préstam. Se equivocaria de mitj a mitj, qui aixis opinés, seguexi ó nó al abat Millot. Prestar una cosa será de Consell (fora del cas de necessitat extrema ó grave) però si se deixa, es de precepte no exigit interés ó ganancia en virtut del contracte de préstam (2) y per aixó qui está molt per sobre de tots els Millots y Mendizábals haguts y per haber, ha afirmat que l'usura está *condempnada en l' Antich y en el Nou Testament* (3) ¿No basta encare la declaració d' Alexandre III? Doncs aquí tenim la del Concili general de Nicea que declara *precepte divi* lo text del Psalm. 14 que ja hem citat (4), y aquí tenim les de cinch Concilis ecuménichs de Letrá III, IV, V, el de Lió y el de Viena que ensenya que *l'usura es un crim sobre el que no pot ferse cap dispense, que es contrari al Dret divi y humá, y que ha de considerarse y castigarse com herege al qui obstinadament afirmi que no es pecat exercir usuras* (5).

Moltes altres autoritats podriam citar en confirmació de que l' usura, axó es, tot interés exigit en virtut del mútuu, está prohibida per lo Dret divi, (6) però creyém que bastan y sobran les esmentades pera convencer el més obstinat de que no es possible que en la doctrina de l' Iglesia hi haja hagut les variacions que algú ha somiat, axis com es ridicol, en aquesta materia, parlar de costums contra lley, pera explicar pretingudes variacions.

J. POU.

(1) Ballerini, vol III, pág. 661.
(2) Maschat, Curs de Dret canónich, vol 3, pág. 244.
(3) Alexandre III apud Maschat, ibidem, Canon XVIII.
(4) Ballerini, vol III, pág. 661, nota.
(5) Poden véurese en lo Dret canónich de Devoti, vol II, pág. 249.

(6) P. Vicent, Socialismo y Anarquismo, pág. 436.

IMPREMPTA y LITOGRAFÍA

BENAGES Gmans.

Carrer del Pavo, 6.—GIRONA

IMPRESIÓ DE TOTA CLASSE DE SOBRES MEMBRET PERA CARTES CIRCULARS REBUTS CHEQTS ESTATS
FACTURES MEMORANDUMS TALONARIS TARGETES DE VISITA Y COMERS INVITACIONS MATRIMONI Y BATEIG
ESQUELES DEFUNCIÓ PROGRAMES PERA TEATRE PROSPECTES Y DEMÉS TREVALLS DE IMPREMPTA Y LITOGRAFÍA

PREUS SENS COMPETENCIA

PROMTITUT Y ELEGANCIA

Joan Campdepadrós

Representació exclusiva pera la provincia de les casas

GRAN NOVETAT Y ASSURTIT

DEDICADA A LA FABRICACIÓ DE BOSSAS DE PAPER Y DEMÉS ANEXO ESPECIALITAT AB LES DE LUXO ARTICLES PERA MOSTRADORS ENVOLTORIS AB ELEGANS DIBUXOS IMPRESSOS EN PAPER BLANC, COLORS, INDIANAS Y PERGAMINS SORPRESSES Y DEMÉS OBJECTES DE FANTASIA

Josep Bracons DEDICADA A TARJES POSTALS ARTÍSTIQUES GRAN ASSURTIT EN NOVETATS CADA SETMANA VENDAS AL PER MAJOR

EN TIMBRES DE GOMA PREUS BARATÍSSIMS COM CAP ALTRE CASA INMENS ASSURTIT EN PAPERS Y TARJETERIA DE DOL ESPECIALITAT EN RECORDATORIS

